Bayersk Bjergschweisshund

Oprindelsesland: Tyskland

Anvendelse: **I overensstemmelse med de jagtlige egenskaber, der kræves af en specialist, i at finde klovvildt må Den Bayerske Bjergschweisshund vise alle de evner, der kræves, for at kunne være til nytte i et mere vanskeligt arbejde. Disse evner skal testes med relevante brugsprøver.**

Klassifikation: FCI Gruppe 6 Schweisshunde og beslægtede racer
Sektion 2 Schweisshunde
Med brugsprøver, der tester de relevante jagtevner.

Historie: Alle Leithunde og Schweisshunde nedstammer fra ur-jagthunden ”Bracken”. Alle renracede Bracker har den mest fintmærkende næse for spor og fært. De har den største sporsikkerhed, en meget udtalt villighed til at følge en fært samt giver god hals på sporet under jagten. Kun de mest pålidelige og sikre Bracker blev udvalgt fra koblet for i line at søge det tabte spor af det jagede vildt. Kun fra disse rolige og trænbare Bracker – Leithundene, der arbejdede med en naturlig, kold fært, og schweiss-hundene, de såkaldte ”verdorbene Leithunde”, der søgte efter spor fra såret vildt – videreudviklede man racen. Ved indkrydsning af genetisk relativt nærtstående racer ved slutningen af det 18. og begyndelsen af det 19. århundrede opstod vore dages Hannoveranske Schweisshund. Efter revolutionen i 1848 – altså efter sønderdelingen af de store revirer – og efter de tidligere jagtformers afløsning af pürsch- og anstandsjagt – samt de forbedrede skydevåben, blev der brug for en hund til ”arbejdet efter skuddet”. Navnlig i bjergområderne behøvede man en hund, der arbejdede sikkert i line, var vedholdende, gav hals på sporet og havde vildtskarphed. Under sådanne forhold viste Den Hannoveranske Schweisshund sig at være for tung. For at opnå de ønskede præstationer – også i vanskeligt bjergterræn – fremavlede baron Karg-Bebenburg, Reichenhall efter 1870 den mere letbyggede og forædlede Bjergschweisshund, idet han krydsede Hannoveransk Schweisshund med røde bjerg-bracker. Efterhånden fortrængte disse hunde andre racer fra bjergområderne, således at den Bayerske Schweisshund i dag er blevet den klassiske ledsager for erhvervsjægeren og skovfogeden. I 1912 grundlagde man ”Klub für Bayrische Gebirgsschweisshunde” med hovedsæde i München. Det er den eneste anerkendte specialklub for Bayersk Schweisshund i Tyskland.

Bayersk Bjergschweisshund

Helhedsindtryk: En helt igennem harmonisk, ret letbygget, meget mobil og muskuløs hund af middelstørrelse. Kroppen er noget længere end høj. Overlinien stiger en anelse mod bagparten. Benene må ikke være for lange. Hovedet bæres vandret eller let løftet. Halen bæres vandret eller skråt nedefter.

Vigtige proportioner: **Forholdet mellem skulderhøjden og ryggens længde er mellem 1:1,15 og 1:1,25. Brystkassen bør nå ned til albuen.**

Temperament: Rolig og ligevægtig. Den er hengiven over for sin ejer og tilbageholdende over for fremmede. Der kræves en viljefast, selvsikker og uforfærdet hund, der er let at træne. Den må ikke være sky eller aggressiv.

Hoved:

Skalle:	Relativ bred og let hvælvet. Panden er tydelig afsat. Øjenbrynsbuerne er godt udviklede. Nakkeknuden er kun let markeret.
Stop:	Godt markeret
Næse:	Af god størrelse, ikke for bred med godt åbne næsebor. Farven er sort eller mørk rød.
Næseparti:	Ansat noget lavere end øjenhøjde og af samme længde eller lidt kortere end skallen. Det er passende bredt – aldrig spidst. Næseryggen er let konveks eller lige.
Læber:	Hængende og middeltykke. Mundvigen ses tydeligt.
Kæber, bid:	Kraftige kæber med perfekt, regelmæssigt og komplet saksebid dvs. at den øverste række af fortænder griber ned foran de underste, og at tænderne er stillet lodret i kæben. 42 sunde tænder jfr. tandformlen. Tangbid er tilladt.
Kinder:	Kun moderat fremhævede

Øjne: Klare med et opmærksomt udtryk. De er hverken for store eller for runde. Farven er mørkebrun eller lidt lysere. Godt tilliggende, pigmenterede øjenrande

Ører: Noget over middellange og når højst til næsen. De er tykke, højt ansatte og brede. Spidserne er rundede. De bæres hængende og tilliggende. De er ikke drejede.

Hals: Middellang og kraftig. Nogen løs halshud

Bayersk Bjergschweisshund

Krop: Overlinien er noget stigende fra manken til bagparten.

Manke: Kun svagt markeret med en flydende overgang fra hals til ryg

Ryg: Stærk og spændstig

Kryds: Langt og temmelig fladt (**En hældning på 20-30° synes ideel.)**

Lænd: Forholdsmæssig kort, bred og godt muskuløs

Bryst: Moderat bredt med veludviklet forbryst. Dyb, lang og oval brystkasse. Ribbenene når godt bagud. **Brystkassen når ned til albuespidsen.**

Underlinie: Jævnt stigende bagud. Bugen er let optrukken.

Hale: Middellang og når højst til haseleddet. Den er højt ansat og bæres vandret eller let skrånende nedefter.

.

Lemmer:

Forpart: Generelt: Set forfra er forbenene lige og parallelle. Set fra siden er de stillet godt ind under kroppen. Velvinklet

Skuldre: Godt skråtliggende og tilbagelagte skulderblade med kraftig muskulatur

Overarm: Lang med god, tør muskulatur. **Vinklen mellem skulderblad og overarm 90-100°**

Albuer: Ligger tæt til kroppen. De er hverken ind- eller udaddrejede.

Underarm: Tør og lodret stillet. Kraftige benstammer med stærk muskulatur

Håndrod: Stærk

Mellemhånd: Let skrånende

Forpoter: Skeformede med godt hvælvede og tæt sluttende tæer. Trædepuderne er tilpas fyldige, solide, robuste og godt pigmenterede. Poterne er stillet parallelt og drejer ikke ind- eller udefter i stand eller under bevægelse. Kløerne er sorte eller brune/mørke-brune.

Bagpart: Generelt: Kraftig knoglebygning. Set bagfra er bagbenene lige og parallelle. Velvinklet

Overlår: Bredt og meget muskuløst

Knæled: Stærkt **(Knævinkling 100-110°)**

Underlår: Forholdsvist langt, muskuløst og senet

Haseled: Stærkt

Mellemfod: Kort, stillet lodret

Bagpoter: Som forpoterne

Bevægelse: Jordvindende med godt fremgreb og godt fraskub. Både i for- og bagpart er bevægelsen lige og parallel med en let fjedren. **Når hunden arbejder, er den foretrukne gangart skridt og galop.**

Hud: Kraftig og tæt tilliggende

Pels:

Hårlag: Tæt, glat tilliggende, moderat ru og ikke særlig glansfuld. Hårlaget er finere på hoved og ører. På mave, ben og hale er pelsen længere og mere grov.

Farve: Dybrød, hjortefarvet, rødbrun, tan også ren fawn til biscuitfarve; rødgrå som råvildtets vinterpels, brindle eller iblandet med sorte hår. På ryggen er grundfarven mere dyb. Næseparti og ører er mørke. Halen er for det meste iblandet med mørke hår. En lille, lysere farvet plet på brystet – "Bracke-stjerne" – er tilladt.

Bayersk Bjergschweisshund

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner: 47-52 cm
Tæver: 44-48 cm

For hverken hanner eller tæver gives nogen tolerance over eller under disse mål.

Vægt i forhold til højde: Hanner ideelt 20-30 kg
Tæver ideelt 17-25 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Alvorlige fejl:

- Meget løse øjenrande
- Udpræget hængeryg eller karperyg
- Stærkt ind- eller udaddrejede albuer
- Tydelig overbygget bagpart
- Meget flad eller tøndeformet brystkasse
- Bagbenene hasetrange, kohasede eller hjulbenede i stand eller bevægelse
- For fin eller for tynd pels
- Tydelig farveafvigelse, black/tan - farvede hunde
- Kødfarvet næse
- Afvigende størrelse

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- **Ikke visende et tydeligt kønspræg**
- **Hunde af over- eller understørrelse**
- **Ikke godkendt pelsfarve**
- **Ukorrekt bid.** Over/underbid, skævt bid, **fortænderne for lange og med mellemrum (palisadebid), ujævnt siddende tænder, delvis tangbid, tænderne ikke stillet lodret i kæben**
- Manglende tænder **(undtagen P1; M3 skal være til stede.)**
- Ectropion , entropion
- Medfødt haleknæk

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker hundens sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

Ω Ω Ω

Bayersk Bjergschweisshund

Standarden udgivet af FCI d. 22.09.2017

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
MARTS 2018

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i AUGUST 2014 ¤ ¤ ¤